

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 15. juulil 2025 – Szilvási Trader
Korlátolt Felelősségű Társaság versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Kohtuasi C-466/25, Szilvási Trader)

(C/2025/5811)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Szilvási Trader Korlátolt Felelősségű Társaság

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 41 ette nähtud õiguse heale haldusele ning artiklis 47 ette nähtud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele põhimõtet – mis on liidu õiguse lahutamatu osa – ning ELi lepingu preambulis nimetatud õiguskindluse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisised õigusnormid – nimelt 2017. aasta CLI seaduse [maksumenetluse] kohta (az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény, „edaspidi „maksumenetluse seadus“) § 127 lõike 5 punkt b ja lõige 6 – ning nende õigusnormide tõlgendamise ja kohaldamise riigisisene praktika, mille kohaselt juhul, kui teise astme maksuasutus otsustab võtta ise meetmed faktiliste asjaolude osas tuvastatu täiendamiseks ja kohustab seejuures esimese astme maksuasutust läbi viima – ilma sisulist otsust tegemata – selleks vajaliku menetluse, palub viimane maksukohustuslasel teatada, kas ta soovib oma vaiet täiendada, ja annab talle selleks aega viis tööpäeva, ehkki ei maksumenetluse seaduses ega üheski teises maksumenetlust käsitlevas sättes ei ole kasutatud mõistet „vaide täiendus“ ega seda reguleeritud, maksumenetluse seaduses ei ole kindlaks määratud niisuguse vaide täienduse esitamise tähtaega ning viie tööpäeva pikkuse tähtaja selle esitamiseks määras kindlaks esimese astme maksuasutus omal äranägemisel ja diskretsiooniliselt?
2. Kas harta artiklis 41 ette nähtud õiguse heale haldusele ning harta artiklis 47 ette nähtud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele põhimõtet – mis on liidu õiguse lahutamatu osa – ning ELi lepingu preambulis nimetatud õiguskindluse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus regulatsioon, milles maksumenetluse seaduse § 127 lõike 5 punktis b ja lõikes 6 ei ole ette nähtud, et maksukohustuslasele edastatakse teise astme maksuasutuse vaheotsus, millega kohustatakse faktiliste asjaolude osas tuvastatut täiendama – regulatsioon, milles see seadus ei sisalda ka sätteid, milles oleks määratud kindlaks, missugused on maksukohustuslase õigused ja võimalused faktiliste asjaolude täiendava tuvastamise korral ning millise menetluse kohaselt ja tähtaja jooksul võib ta neid õigusi kasutada, ning milles ei ole selles seaduses ka üksikasjalikult täpsustatud maksuasutuste volitusi ja kohustusi?
3. Kas harta artiklis 41 ette nähtud õiguse heale haldusele ning harta artiklis 47 ette nähtud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele põhimõtteid – mis on liidu õiguse lahutamatu osa – ning kaitseõigusi, mis maksukohustuslasel on, ja poolte võrdsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisised õigusaktid ja riigisisene praktika, mille kohaselt annab maksuhaldur maksukohustuslasele aega ainult viis tööpäeva, et esitada („vaide täienduse“ abil) oma seisukohad menetluses, mille eesmärk on täiendada faktiliste asjaolude osas tuvastatut, samas kui maksumenetluse seaduse § 127 lõike 6 kohaselt on faktiliste asjaolude osas tuvastatu täiendamise menetluse tähtaeg 90 päeva, kusjuures selle menetluse kestust ei võeta lisaks arvesse 60-päevases tähtajas, mille jooksul tuleb läbi viia vaidemenetlus?